

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoP/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519200503
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3519200503.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Martiny Trnavskej a členiek senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Aleny Záhumenskej vo veci starostlivosti o maloletého A., v konaní zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny R. dieťa rodičov: matky K., a otca K., o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 12. septembra 2019 č. k. 9P/12/2019 - 65 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch IV. a V. m e n í tak, že otec je o p r á v n e n ý stretávať sa s mal. A. každú stredu od 16:00 hod. do 18:00 hod. za prítomnosti matky s tým, že matka dieťa privedie do miesta bydliska otca a dieťa následne po ukončení styku odvedie z miesta bydliska otca. Ďalší priebeh styku s maloletým (jeho miesto) určí otec. Otec je oprávnený sa s mal. A. stretávať každú nedeľu od 15:00 hod. do 18:00 hod. bez prítomnosti matky s tým, že otec prevezme dieťa v mieste bydliska matky a dieťa následne po ukončení styku odovzdá matke v mieste jej bydliska. Matka je povinná dieťa riadne na styk s otcom pripraviť. V prípade, že sa styk z dôvodov na strane rodičov alebo maloletého nebude môcť uskutočniť, je rodič povinný túto skutočnosť preukázateľne oznámiť najmenej hodinu pred stykom druhému rodičovi.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom zo dňa 12. septembra 2019 č. k. 9P/12/2019 - 65 súd prvej inštancie zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky. Určil, že zastupovať a spravovať jeho majetok budú obaja rodičia. Výrokom II. uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu mal. A. mesačne sumou 100,- Eur, a to vždy do 15. dňa v každom mesiaci vopred k rukám matky počnúc dňom 21.02.2019. Nedoplatok na zročnom výživnom za dobu od 21.02.2019 do 12.09.2019 neurčoval. Výrokom IV. upravil styk otca s maloletým tak, že otec je oprávnený sa s maloletým stretávať každú stredu od 16:00 hod. do 18:00 hod. a každú nedeľu vždy od 9:00 hod. do 11:00 hod. a následne od 16:00 hod. do 18:00 hod., pričom matka privedie maloletého do miesta bydliska otca a maloletého následne po ukončení styku odvedie z miesta bydliska otca. Ďalší priebeh styku otca s maloletým (jeho miesto) určí otec. V prípade, že sa styk z dôvodov na strane rodičov alebo dieťaťa nebude môcť uskutočniť, je rodič povinný túto skutočnosť preukázateľne oznámiť druhému rodičovi najneskôr hodinu pred určeným časom styku. Výrokom V. rozhodol, že prvých 8 kalendárnych týždňov po právoplatnosti rozsudku sa styk otca s maloletým bude realizovať vždy za prítomnosti matky. Výrokom VI. rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol svoje skutkové zistenie, že rodičia od narodenia maloletého nežijú v spoločnej domácnosti. Obaja rodičia žijú u svojich mám, osobnú starostlivosť o maloletého zabezpečuje v prevažnej miere matka. Otec o syna prejavuje záujem. Po nariadení neodkladného opatrenia sa so synom stretáva, i keď nie v takom rozsahu, ako to súd určil. Je zrejmé, že vo veku dieťaťa existuje závislosť dieťaťa na matke, keďže s touto trávi prevažnú časť dňa, matka uspokojuje väčšinu

jeho potrieb. Otec uviedol, že starostlivosť matky o dieťa je výborná, i on však má záujem sa so synom stretávať a podieľať sa na jeho výchove. Do súčasnosti všetky stretnutia otca so synom prebiehali za prítomnosti matky, a to s ohľadom na vek dieťaťa a predpokladanú závislosť dieťaťa na matke. Miesto stretnutia otca a dieťaťa bolo vždy v domácnosti matky, teda rodičia maloletého nevyužili možnosť tráviť čas s dieťaťom mimo domova matky tak, aby si dieťa na otca zvykalo aj v inom prostredí. Dieťa trávi čas iba so starou matkou zo strany matky, s rodičmi otca čas netrávi, nepozná ich. Podľa vyjadrenia matky sú to pre dieťa cudzí ľudia. Podľa správy kolízneho opatrovníka má otec vo svojom bydlisku vytvorené podmienky pre starostlivosť o dieťa. Pokiaľ ide o zverenie maloletého do starostlivosti matky, toto je v jeho záujme. Matka predstavuje v súčasnosti pre neho istotu, zázemie, ktoré dieťaťu nie je možné zobrať. Zverenie dieťaťa do jej starostlivosti označil ako najlepšie riešenie, na čom sa napokon zhodli rodičia. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že je potrebné v čo najširšom rozsahu budovať aj vzťah otec -dieťa a dieťa a širšia rodina. Otec prejavuje o dieťa záujem, chce s ním byť v častejšom kontakte. Matka poukazovala na skutočnosť, že nevyužil všetok čas, ktorý mu bol určený neodkladným opatrením na stretnutia so synom. Treba však uviesť, že otec si postupne na svoju úlohu zvyká, je potrebné na neho preniesť aj časť zodpovednosti, ktorú nemôže v plnej miere rozvíjať, ak sa stretnutia so synom budú uskutočňovať iba v mieste bydliska matky, za jej stálej prítomnosti a prípadne i za prítomnosti členov jej rodiny. Z tohto dôvodu súd upravil stretnutia s otcom v podstate v rozsahu, na ktorom sa rodičia dohodli, pokiaľ ide o dni a čas, avšak tak, aby priebeh stretnutí bol už ponechaný na otcovi dieťaťa, teda, aby on volil, kam s dieťaťom pôjdu, aký budú mať program. Vzhľadom na to, že až do súčasnosti sa stretnutia realizovali iba za stálej prítomnosti matky, ponechal súd obdobie dvoch mesiacov, počas ktorých sa styk bude realizovať ešte stále výlučne v prítomnosti matky s tým, že počas tohto obdobia bude hlavne na rodičoch, ako zvládnu situáciu. Je pochopiteľné, že ak i po týchto dvoch mesiacoch rodičia zistia, že dieťa ešte pobyt u otca bez matky nezvláda, budú pokračovať v stretnutiach za prítomnosti matky s tým, že budú postupne rozvíjať nezávislosť maloletého od matky. Je aj v záujme otca, aby sa dieťa u neho cítilo spokojne, nebálo sa. Časové obmedzenie styku otca s dieťaťom vychádza z veku dieťaťa a jeho aktuálnych biologických potrieb (spanie, potreba oddychu, jedla a podobne). Vzhľadom na to, že vzájomná komunikácia rodičov je prakticky nulová a matka poukazovala na skutočnosť, že otec na stretnutia s dieťaťom nie vždy prišiel., uložil súd obojom povinnosť oznamovať si včas, že sa styk z dôvodov na strane rodičov alebo dieťaťa realizovať nebude. Pri určení výživného vychádzal z potrieb maloletého a možností a schopností oboch rodičov podieľať sa na jeho výžive. Za primerané výživné považuje sumu 100,-Eur, na ktorej sa v podstate rodičia dohodli. Počiatok vyživovacej povinnosti určil od podania návrhu na súd, t.j. od 21.02.2019, pričom otec výživné v stanovenej výške platil, preto mu dlh na výživnom nevznikol. Vec právne posúdil podľa § 36 ods. 1, § 24 ods. 1 až 5, § 25 ods. 1 a 2, § 62 ods. 1 až 6, § 65 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadla matka. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil vo výrokoch IV. a V. tak, že otec je oprávnený sa s mal. A. stretávať každú stredu od 16:00 hod. do 18:00 hod. a každú nedeľu od 16:00 hod. do 18:00 hod., pričom ona dieťa privedie do miesta bydliska otca a dieťa následne po ukončení styku odvedie z miesta bydliska otca. Ďalší priebeh styku otca s maloletým (jeho miesto) určí otec. V prípade, že sa styk z dôvodov na strane rodičov alebo dieťaťa nebude môcť uskutočniť, je rodič povinný túto skutočnosť preukázateľne oznámiť druhému rodičovi najneskôr hodinu pred určeným časom styku. Styk otca s mal. A. sa bude realizovať vždy za prítomnosti matky. Uviedla, že rozsudok považuje za neprimeraný vzhľadom na doterajšie správanie otca k maloletému a doterajší celkový vývoj stretávania sa otca s maloletým. Maloletý je však ešte stále výlučne naviazaný na ňu a na otca nie je zvyknutý. Napriek tomu, že otec maloletého mal stretávanie garantované neodkladným opatrením, tak tento čas na stretávanie s maloletým využíval ani nie z polovice. V sobotu ráno v čase od 09:00 hod. do 11:00 hod. ani raz nenavštívil maloletého. V stredu v čase od 16:00 hod. do 18:00 hod. a v sobotu v čase od 16:00 hod. do 18:00 hod. navštevoval maloletého veľmi nepravidelne. Určenie styku v intervale každej nedele v čase od 09:00 hod. do 11:00 hod. označila za nadbytočné, keď otec pravdepodobne nebude pripravený stretávať sa s maloletým. Z tohto dôvodu navrhuje, aby odvolací súd „zrušil“ stretávanie v nedeľu dopoludnia v čase od 09:00 hod. do 11:00 hod. a ponechal iba úpravu stretávania otca s maloletým v stredu a v nedeľu poobede v čase takom ako, ho upravil súd prvej inštancie. Podľa nej je v najlepšom záujme maloletého, aby sa stretávanie realizovalo výlučne za jej prítomnosti, čo odôvodňovala tým, že maloletý ešte nevie riadne vyjadriť, či niečo chce, potrebuje alebo podobne. Otec maloletého vôbec nepozná a má pochybnosti, či otec bude vedieť adekvátne reagovať, keď bude stretávanie prebiehať bez jej účasti. Môže nastať situácia, že dieťa po uplynutí 8 kalendárnych týždňoch ešte nebude pripravené na stretávanie sa s otcom bez jej prítomnosti. Naproti tomu, ak by maloletý bol pripravený na stretávanie

sa s otcom bez prítomnosti matky (t. j. otec by vedel ako reagovať na potreby maloletého, maloletý v rámci vývoja už bude vedieť na dostatočnej úrovni vyjadriť svoje potreby), napríklad po 3 mesiacoch (alebo skôr alebo neskôr), tak matka by mohla sama upustiť od jej prítomnosti.

3. Otec sa k odvolaniu vyjadril a navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Považuje rozsudok v celom rozsahu za zákonný a správny, vydaný na základe úplne a dôkladne zisteného skutkového stavu. Odvolanie matky považuje za nedôvodné. Súdom prvej inštancie upraveným stykom otca s maloletým je zabezpečené vybudovanie vzťahu otca s maloletým, ktorý doposiaľ absentuje. V tomto štádiu je podľa jeho názoru v najlepšom záujme maloletého upraviť rozsah stretávania s otcom v čo možno najširšej miere. Ak by odvolací súd vyhovel odvolaniu matky, mohlo by byť narušené toto obdobie adaptácie a v konečnom dôsledku by mohlo dôjsť k porušeniu práva dieťaťa na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma rodičmi. Obavy matky, že otec pravdepodobne nebude v nedeľu v čase od 9.00 hod. do 11.00 hod. pripravený na styk s maloletým, označil za nedôvodné. Súd taktiež správne v napadnutom výroku V. rozsudku stanovil dvojmesačnú lehotu, v ktorej sa styk s maloletým má uskutočniť výlučne za prítomnosti matky. Maloletý A. si tak môže za prítomnosti matky zvykať na otca. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku neurčil, že po uplynutí tohto obdobia sa už jeho styk s maloletým má realizovať bez prítomnosti matky. Odkazuje pritom na bod 10. odôvodnenia rozsudku. Obavy matky, že na základe napadnutého rozsudku bude autoritatívne trvať na tom, že si neželá prítomnosť matky pri styku s maloletým, sú preto taktiež nedôvodné. Uviedol, že má mal. A. veľmi rád a má záujem vybudovať si s maloletým pekný vzťah. Nikdy by nekonal v rozpore s jeho najlepšimi záujmami. V súčasnosti využíva styk s maloletým a v budúcnosti ho aj intenzívne využívať bude, nakoľko má eminentný záujem o vybudovanie pekného a emotívneho vzťahu so synom. Má len jediné dieťa. Styk s dieťaťom za prítomnosti matky už prebieha dostatočne dlhý čas na to, aby si dieťa postupne zvyklo na prítomnosť otca a bolo s ním, i bez prítomnosti matky. Došlo k určitému zblíženiu sa s dieťaťom, dieťa by nemalo mať problém zostať s ním samo. Otec sa chce aktívne podieľať na výchove dieťaťa, prebrať určitú časť zodpovednosti, ktorú nemôže v plnej miere rozvíjať, keď stretnutia budú iba za prítomnosti matky. Má záujem o to, aby dieťa nebolo odtrhnuté od svojich koreňov, nakoľko nepozná svojich starých rodičov zo strany otca. Skutočnosť, že maloletý je naviazaný na matku, označil za jej vinu, nakoľko mu znemožňovala styk s dieťaťom. Matka bude mať stále pocit (vychádzajúc z jej postojov a tvrdení pred súdom), že musí byť osobne prítomná pri styku, že je dieťa na nej závislé a nemôže bez nej existovať (jedná sa o prvé dieťa, kde matky sú pomerne dlhý čas toho názoru, že musia byť pri každom kroku dieťaťa). Nejedná sa už o tak malé dieťaťa, aby nemohlo tráviť čas aj bez svojej matky, len v prítomnosti druhého rodiča.

4. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení uviedol, že súd prvej inštancie vo veci vykonal riadne dokazovanie, s citlivým prístupom k maloletému dieťaťu vzhľadom na jeho vek, zohľadnil pri rozhodnutí tiež práva a povinnosti obidvoch rodičov. S rozhodnutím súdu sa v plnom rozsahu stotožňuje a navrhol napadnutý rozsudok ako správny a v záujme maloletého potvrdiť.

5. Matka k vyjadreniu otca uviedla, že jej odvolanie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok nie je v najlepšom záujme maloletého A.. Ňou navrhovaná úprava styku otca s maloletým podľa jej názoru postačuje na zabezpečenie vybudovania vzťahu otca s maloletým. Je presvedčená, že otec stretávanie bez jej prítomnosti nezvládne. Tvrdenia otca sú len hypotetické a jej nedáva žiadnu záruku. Matkou navrhovaná forma stretávania (za jej prítomnosti bez časového obmedzenia) naproti tomu garantuje stabilitu prostredia maloletému a vylučuje akékoľvek negatíva, ktoré by mohli vzniknúť v súvislosti s maloletým, t. j. že by nebol pripravený na styk. Matka rešpektuje, že otec bude určovať, kde bude prebiehať stretávanie, avšak chce byť pri tomto prítomná. Otec nepreukázal, že by mala negatívny vplyv na maloletého. Nesúhlasí s tým, že obmedzuje styk otca s dieťaťom.

6. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedla, že sa len všeobecne v krátkosti vyjadril k odvolaniu a s jeho vyjadrením nesúhlasí.

7. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom rozsahu podľa § 388 C.s.p. zmeniť z týchto dôvodov:

8. Predmetom odvolacieho konania sa v dôsledku odvolania matky stala úprava styku otca s maloletým.

9. Matka na odvolacom pojednávaní navrhla, aby sa otec stretával s maloletým každú stredu v čase od 16:00 do 18:00 hod. a každú nedeľu od 16:00 hod. do 18:00 hod., a to vždy v prítomnosti jej matky a aby ona privádzala maloletého do miesta bydliska otca a aby ho aj odvádzala každú stredu a aby si otec prišiel pre maloletého a tohto za prítomnosti matky odviezol z miesta bydliska matky každú nedeľu. Trvala na osobnej prítomnosti pri styku maloletého s otcom, čo odôvodňovala doterajšími skúsenosťami s otcom a svojim názorom, že otec sa o maloletého nevie postarať.

10. Otec s matkiným odvolacím návrhom nesúhlasil, popieral matkou tvrdený nezáujem o syna ako aj skutočnosť, že by sa o maloletého nevedel postarať. Navrhoval napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť, resp. vzhľadom na rokovania, ktoré medzi účastníkmi prebehli v rámci pokusu o zmierné riešenie veci, zmeniť rozsah styku v nedeľu tak, že bude oprávnený stretávať sa s maloletým každú nedeľu v čase od 15:00 do 18:00 hodiny. Ostatné časti výroku IV., ako aj výrok V. napadnutého rozsudku navrhoval ponechať zachované. Nepovažoval za správne rozhodnutie o prítomnosti matky na stretávaní, pretože by to bolo na úkor jeho rodičovských práv.

11. Kolízny opatrovník na odvolacom pojednávaní navrhol, aby styk otca s maloletým bol upravený tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každú stredu v čase od 16:00 hod. do 18:00 hod. vždy v prítomnosti matky, a v nedeľu v čase od 15:00 hod. do 18:00 hod. bez prítomnosti matky. Výrok V. o tzv. „adaptáčnom období“ nepovažoval za takejto úpravy styku za potrebný.

12. Odvolací súd vo veci zopakoval a doplnil dokazovanie potvrdením o návšteve školy otcom, rodným listom maloletého, správou kolízneho opatrovníka, záznamom zo šetrenia pomerov, správami o príjmoch, čestným prehlásením starej matky a výsluchom účastníkov.

13. Matka vo svojej výpovedi pred odvolacím súdom uviedla, že otec nevyužíval čas a priestor určený mu neodkladným opatrením na stretávanie sa s maloletým a z 55-tich možných stretnutí absolvoval približne polovicu. Jeho ospravedlnenia školskými povinnosťami označila za nepravdivé, pretože si ich preverovala na vysokej škole, ktorú otec navštevuje, a zistila, že otec v označené dni v škole byť nemusel. Zdôrazňovala, že aj počas realizovaných stykov sa otec maloletému venoval maximálne polhodinu, po polhodine ho maloletý omrzela, venoval sa potom sebe a svojim potrebám. Vytýkala otcovi, že nedozerá na maloletého a ani to nepovažuje za potrebné. Vysvetľovala dôvody, pre ktoré nekomunikovala s otcom o zdravotnom probléme maloletého.

14. Otec vo výpovedi poprel tvrdenie matky, že sa maloletému počas styku nevenuje. Vysvetľoval, že styk sa doposiaľ prevažne vykonával v mieste bydliska matky v byte jej rodičov teda v jemu cudzom prostredí. Matka odmieta jeho ponuky ísť s maloletým inam mimo stanoveného prostredia, a pokiaľ jej ponúka pomoc, odpovedá, že nič nepotrebuje. Vytýkal matke nedostatočnú komunikáciu ohľadne zdravotného problému maloletého. Zdôrazňoval, že nikto z jeho rodiny maloletého poriadne nevidel. Príživkoval, že má maloletého veľmi rád. Podmienky na stretávanie u neho sú vyhovujúce.

15. Podľa § 25 ods. 1 a 2 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

16. Na odvolacom pojednávaní predmetom nezhôd medzi rodičmi nebola otázka rozsahu styku. Otec uznal, že nie je vhodné rozčlenenie času stretávania sa s maloletým v nedeľu na dva oddelené časové úseky, ako určil súd prvej inštancie (osobitne v dopoludňajších a osobitne poobedňajších hodinách), a v podstate sa s matkou zhodli na stretávaní každú stredu od 16:00 hod. do 18:00 hod. a každú nedeľu od 15:00 hod. do 18:00 hod.. Uvedené časové rozpätie zohľadňuje denný režim dieťaťa zodpovedajúci jeho veku a zohľadňujúci uspokojovanie jeho potrieb (spánok, jedlo, hry...).

17. Predmetom nezhody rodičov však zostala otázka podmienok styku, a to konkrétne osobná prítomnosť matky pri styku.

18. Právu styku rodiča s dieťaťom korešponduje právo dieťaťa poznať svojich rodičov a právo na ich starostlivosť, ako aj právo dieťaťa na zachovanie jeho rodinných zväzkov v súlade so zákonom a s

vylúčením nezákonných zásahov podľa čl. 7 a 8 Dohovoru o právach dieťaťa. Priestor na realizáciu rodičovských práv a povinností a na výchovné pôsobenie na dieťa má rodič, ktorému nebolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti, práve v čase styku s dieťaťom. Právo stretávania sa s dieťaťom zaručuje oprávnenej osobe právo vidieť dieťa, právo na prístup k dieťaťu, právo určiť miesto a spôsob trávenia času počas stretávania, právo výlučne výchovne na dieťa počas tohto času pôsobiť. Preto jedným zo spôsobov obmedzenia styku môže byť obmedzenie spočívajúce v prítomnosti tretej osoby pri stretávaní. Ide o výnimočné riešenie a vážny zásah do výkonu rodičovských práv a povinností, ktorý môže byť odôvodnený len okolnosťami na strane dieťaťa. Tieto musia byť natoľko závažné, že ochrana záujmu dieťaťa vyvolala potrebu obmedziť prirodzený kontakt. Jediným kritériom pre vyslovenie obmedzenia styku je teda aktuálna nevyhnutnosť takéhoto opatrenia a záujem dieťaťa, z ktorého táto nevyhnutnosť vyplýva. Obmedzenie stretávania prítomnosťou druhého rodiča nie je vhodným riešením. Rodičia sú pri výkone svojich práv a povinností zásadne rovnoprávni a takéto rozhodnutie je voči oprávnenému rodičovi diskriminujúce. Pokiaľ má povinný rodič dostatok vlastného priestoru na to, aby na dieťa samostatne výchovne pôsobil, má oprávnený rodič minimálne rovnaké právo, okrem toho, ak by existovali okolnosti, ktoré by odôvodňovali kontrolu. I v tomto prípade však rozhodne nie kontrolu druhým rodičom. Osobitne to platí v prípade, pokiaľ sa dieťa stáva nástrojom na vysporiadanie dosiaľ nevysporiadaného vzťahu medzi rodičmi. Aj len priemerne empatické dieťa sa za prítomnosti dvoch nepriateľských rodičov nemôže cítiť dobre a jeho nechť ublížiť čo i len jednému z milovaných rodičov kladie na jeho psychiku ďalšie neúmerne požiadavky. Stretnutia za takýchto podmienok nemôžu byť dieťaťu na prospech.

19. Odvolací súd doplnil dokazovanie výsluchom účastníkov a z vykonaného dokazovania dospel k presvedčeniu, že otec je schopný sa o svoje dieťa postarať po vymedzenú dobu stretávania sa a má na to vytvorené všetky podmienky. Tieto skutočnosti vyplynuli aj zo záznamu z prešetrovania pomerov u otca a z čestného prehlásenia jeho matky. Odvolací súd nezistil existenciu žiadnych takých výnimočných okolností, ktoré by odôvodňovali nevyhnutnosť matkou požadovaného opatrenia, ktoré je právne i fakticky obmedzením styku. U otca neboli zistené žiadne také okolnosti, ktoré by ho mali zbaviť práva výlučne na dieťa výchovne pôsobiť v rozsahu 3 hodín týždenne. U maloletého neboli rovnako zistené žiadne dôvody, ktoré by odôvodňovali neustálu prítomnosť matky. Maloletý je už vo veku takmer dvoch rokov, v tomto veku zvládne byť bez matky aj po dlhší čas. Napokon matka sama uvádzala, že maloletý je spoločenský, nemá problém nadviazať kontakt s cudzími osobami, vie si požiadať o nápoj i o jedlo, to, že je hladný, pochopí z jeho správania každý. Maloletý v tomto veku nie je tak závislý na prítomnosti matky ako vo veku batolaťa, pretože ňho práve začína istá forma osamostatňovania od závislosti od rodičov. Niet žiadneho zákonného dôvodu nato, aby bol styk akokoľvek obmedzovaný.

20. Odvolací súd v tomto smere zväzil návrh kolízneho opatrovníka, ktorý navrhoval prítomnosť matky pri styku počas pracovného dňa a realizáciu styku bez matky v čase víkendu. Otec, ktorý je zamestnaný a navštevuje školu, má týmto spôsobom vytvorený priestor, aby sa riadne a plnohodnotne venoval svojmu synovi a výlučne ňho výchovne pôsobil aspoň v deň pracovného pokoja. Odvolací súd pri rozhodnutí zohľadnil aj možnosť vídania maloletého so širšou rodinou zo strany otca. Osobitne na tomto mieste apeluje na otca, aby využíval tento čas na účel, na ktorý je určený, a to venovanie sa maloletému a budovanie si vlastného samostatného vzťahu rodič - dieťa. Je to nielen v jeho záujme ale najmä v záujme maloletého chlapca, aby mal a vnímal aj chlapský vzor a otcovský rozmer rodičovstva. Otec má nielen práva, ale aj a najmä zodpovednosť.

21. Prítomnosť matky počas styku otca s maloletým raz v týždni počas 2 hodín považuje odvolací súd za správne riešenie, pretože umožní maloletému byť v prítomnosti oboch rodičov spolu ako rodina, a zároveň sa matka bude môcť presvedčiť, ako sa otec vie o dieťa postarať.

22. Tento návrh kolízneho opatrovníka na úpravu styku otca s maloletým prijal odvolací súd ako v záujme maloletého najvhodnejšie riešenie nezhody rodičov. Vymedzeným podmienkam stretávania prispôbil aj spôsob realizácie styku, aby v čase, keď matka je prítomná styku, priviedla dieťa ona k otcovi, a v čase, keď otec je oprávnený stretávať sa s maloletým bez prítomnosti matky, prevzal on dieťa od matky. Zohľadnil tak zároveň návrh matky, s ktorým otec súhlasil.

23. Za takto trvalo upraveného styku otca s maloletým nemá rozhodnutie vo výroku V. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie o tzv. adaptačnom prechodnom období zmysel, a preto ho odvolací súd nepojal do svojho rozsudku.

24. Podľa § 388 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

25. Z uvedených dôvodov odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

26. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 52 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

27. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky, prikázaním pohľadávky z účtu v banke, prikázaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.